

LO PÉGNO MELETTE É LO TSARÉTE

PATOIS D'AOSTE

(PAR SIMON JEANTET)

[1-2] Eun cou n'ayé eun pégno melette que se proumiave countén eunsémblo i mèinoù di veladzo. Eun dzô, le pégno l'an mezattoù : « Ah! Que dzén si lo melette l'isse eun tsarète ! ».

[3-4] Adoùn pagàn l'a deutte : « Eh bién! Lo fabreucco mé lo tsarète ! ». L'a prèi de lan, lo martelette, la résétta, lo verbequeun, le cllou é l'a euncomenchà a rési, copì, é pan ! é boum ! é pan ! é boum... l'a fabrecoù eun tsarète.

[5-6] Aprì l'a fi le raoue de bouque, l'a beuttoù eun dzén sercillo a l'entô é l'a mountou-le desì lo tsarète. Le mèinoù l'ian countén é lo melette de pi : lli devàn é lo tsarète dèrì !

[7-8] Can le pomme l'ion maoue, le mèinoù l'an tchardjà la fritte maoua desì lo tsarète. Eun dzén dzô, l'an eumpli de pomme lo tsarète pi de la coutimma é lo pégno melette préyave : « Pa pèi, l'è tro pezàn ! ».

[9-10] Mi le mèinoù l'an pa icoutou-lo, i countrio : l'an djoueuntoù de pomme é can lo pégno melette l'é partì, lo tsarète ... crac... l'è icllapou-se. Lo pégno melette l'è beuttou-se a plaoui: « Na ... lo dzén tsarète de mé ! ».

[11-12] Pe fourtin-a que pagàn passave de li ! É l'a dimandoù : « Qui l'è que plaoue ? ». Adoùn le mèinoù l'an repoundi : « L'è lo pégno melette : lo tsarète l'è icllapou-se ».

[13-14] Adoùn pagàn l'a dipeillà lo tsarète, l'a tourna prèi lo martelette, la résétta, lo verbequeun, é le cllou, é pan ! é boum ! é pan ! é boum ! é l'a aréndjà lo tsarète.

[15-16] Lo pégno melette to countén di i mèinoù : « Si cou, pégno, tchardjade pa tro de pomme desì mon tsarète ! ». Le mèinoù di veladzo, bién countén que lo melette l'ayé quettoù de plaoui, l'an fi eun sercillo a l'entô di tsarète.